

č. 1/2000 Sb. NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. listopadu 1999

o přepravním řádu pro veřejnou drážní nákladní dopravu

Změna: 295/2000 Sb.

Vláda nařizuje k provedení § 772 zákona č. 40/1964 Sb. , občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb. , a podle § 771 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. , obchodní zákoník, a § 37 odst. 7 zákona č. 266/1994 Sb. , o dráhách, ve znění pozdějších předpisů:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Nařízení vlády o přepravním řádu pro veřejnou drážní nákladní dopravu (dále jen "železniční přepravní řád") stanoví podmínky pro přepravu věcí nebo živých zvířat jako vozové zásilky nebo jako spěšniny, podmínky pro odpovědnost dopravce z přepravní smlouvy o přepravě věcí nebo živých zvířat, včetně podmínek pro plnění jedné přepravní smlouvy více dopravci na dráze celostátní a na dráhách regionálních, a upravuje vztahy mezi dopravcem a odesílatelem zásilky, mezi dopravcem a příjemcem zásilky a mezi dopravci navzájem při plnění jedné přepravní smlouvy více dopravci.

(2) Pro nakládku nebo vykládku a přepravu vozových zásilek na vlečce, u nichž následuje nebo předchází uzavření přepravní smlouvy pro přepravu po dráze celostátní nebo po dráhách regionálních, se vztahují ustanovení železničního přepravního řádu přiměřeně.

(3) Tento železniční přepravní řád se vztahuje na vnitrostátní přepravu vozových zásilek nebo spěšnin ve veřejné drážní nákladní dopravě. Pro mezinárodní přepravu vozových zásilek ve veřejné drážní nákladní dopravě se použije ustanovení železničního přepravního řádu jen tehdy, stanoví-li to mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána 1) a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.

§ 2

Výklad některých pojmů

Pro účely tohoto nařízení vlády se rozumí:

- a) nákladním listem přepravní doklad o uzavření smlouvy o přepravě věci nebo živých zvířat jako vozové zásilky,
- b) přepravním listem přepravní doklad o uzavření smlouvy o přepravě věci nebo živých zvířat jako spěšniny,
- c) odesílatelem fyzická nebo právnická osoba uvedená v přepravním dokladu, jejímž jménem se podává zásilka k přepravě s příslušným přepravním dokladem,
- d) příjemcem fyzická nebo právnická osoba uvedená odesílatelem v přepravním dokladu, které je zásilka podle přepravního dokladu určena,
- e) zásilkou věc nebo živá zvířata podaná k přepravě s přepravním dokladem jako vozová zásilka nebo jako spěšnina,
- f) vozovou zásilkou zásilka, k jejíž přepravě je třeba nejméně jeden samostatný vůz, podaná k přepravě s nákladním listem; za vozovou zásilku se považují též prázdné nebo ložené kontejnery nebo výměnné nástavby přepravované na drážním vozidle a drážní vozidla v prázdném nebo loženém stavu, která nejsou ve vlastnictví dopravce přepravujícího zásilku a jsou podaná odesílatelem k přepravě s nákladním listem,
- g) spěšninou zásilka omezené hmotnosti a rozměrů, kterou lze snadno nakládat a vykládat, podaná k přepravě s přepravním listem a přepravovaná určenými vlaky veřejné drážní osobní nebo nákladní dopravy,
- h) dodací lhůtou doba, do jejíhož uplynutí se dopravce zavazuje přepravit zásilku ze stanice odesílací do stanice určení a přichystat ji příjemci k převzetí,
- i) rychlou vozovou zásilkou vozová zásilka podaná k přepravě s dodací lhůtou nejméně o 25 % kratší než

dodací lhůta stanovená železničním přepravním řádem,

j) průvodcem vozové zásilky osoba pověřená odesílatelem, která během přepravy pečuje o zásilku,

k) přepravními podmínkami podmínky stanovené železničním přepravním řádem,

l) smluvními přepravními podmínkami podmínky vyhlášené dopravcem, obsahující podrobnosti přepravních podmínek.

ČÁST DRUHÁ

PŘEPRAVA VOZOVÝCH ZÁSILEK

Vznik a splnění přepravní smlouvy

§ 3

(1) Uzavřením přepravní smlouvy vzniká právní vztah mezi dopravcem a odesílatelem, jehož obsahem je závazek dopravce přepravit za přepravné a podle přepravních podmínek vozovou zásilku z odesílací stanice do stanice určení a vydat ji určenému příjemci.

(2) Přepravní smlouva je uzavřena převzetím vozové zásilky dopravcem k přepravě a potvrzením přijetí vozové zásilky k přepravě dopravcem v nákladním listu. Uzavření přepravní smlouvy se prokazuje vyplněným nákladním listem potvrzeným dopravcem.

(3) Vyplněný nákladní list předkládá odesílatel pro každou vozovou zásilku podávanou k přepravě. Jako vozovou zásilku lze podat k přepravě jedním nákladním listem i skupinu vozů naloženou stejným druhem věcí nebo živých zvířat určenou jednomu příjemci v jedné stanici určení.

(4) Za splnění povinností podle zvláštních právních předpisů, 2) které musí být splněny před podejmem vozové zásilky k přepravě, odpovídá odesílatel. Odesílatel odpovídá za správnost jím uvedených údajů v nákladním listu.

(5) Osoba, která při uzavírání přepravní smlouvy předloží dopravci vyplněný nákladní list, se považuje za osobu oprávněnou jednat jménem odesílatele.

(6) Přeprava kontejnerů a výměnných nástaveb se uskutečňuje podle podmínek přepravy vozových zásilek. Do nákladního listu se u pojmenování přepravované zásilky uvede kromě identifikačního čísla kontejneru nebo výměnné nástavby též označení obsahu zásilky, přepravované v kontejneru nebo výměnné nástavbě, nebo údaj, že kontejner nebo výměnná nástavba se přepravuje v prázdném stavu.

§ 4

(1) Přeprava vozové zásilky je ukončena vyzněním příjemce o jejím přichystání nebo přistavením vozové zásilky na místo určené k odběru vozové zásilky v době obsluhy, dohodnuté mezi dopravcem a příjemcem.

(2) Přepravní smlouva je splněna vydáním vozové zásilky dopravcem příjemci zapsanému v nákladním listu. Převzetí zásilky příjemcem musí být v nákladním listu potvrzeno.

(3) Vozová zásilka může být vydána též jiné osobě než příjemci, pokud se prokáže plnou mocí udělenou příjemcem uvedeným v nákladním listu. Tato plná moc se připojí k odběrnému listu.

§ 5

Nákladní list a jeho náležitosti

(1) Nákladní list vydává dopravce. Nákladní list sestává ze čtyř dílů:

a) prvopis nákladního listu, který se vydá ve stanici určení se zásilkou příjemci,

b) účetní list, který doprovází zásilku ze stanice odesílací až do stanice určení a po splnění přepravní smlouvy zůstane dopravci, který zásilku vydal,

c) odběrný list, který doprovází zásilku ze stanice odesílací až do stanice určení a po potvrzení převzetí zásilky

příjemcem zůstane dopravci, který zásilku vydal,

d) druhopis nákladního listu, který se vydá ve stanici odesílací odesílateli po přijetí zásilky k přepravě.

(2) Nákladní list obsahuje

a) název stanice odesílací a stanice určení,

b) jméno a příjmení, rodné číslo a adresu odesílatele, jde-li o fyzickou osobu,

c) obchodní jméno (název), identifikační číslo a sídlo odesílatele, jde-li o právnickou osobu,

d) jméno a příjmení a adresu příjemce, jde-li o fyzickou osobu, a obchodní jméno (název), identifikační číslo, pokud je odesílateli známo, a sídlo příjemce, jde-li o právnickou osobu,

e) pojmenování obsahu přepravované zásilky, včetně označení nebezpečných věcí,

f) hmotnost obsahu přepravované zásilky nebo jiný údaj o množství obsahu přepravované zásilky,

g) seznam listin, které jsou přiloženy k nákladnímu listu,

h) seznam listin, které s přepravovanou zásilkou souvisejí a nejsou k nákladnímu listu přiloženy, s uvedením místa jejich uložení,

i) obchodní jméno, identifikační číslo a sídlo dopravce, který uzavírá přepravní smlouvu,

j) číslo vozu,

k) identifikační údaje o plombách,

l) datum a hodina uzavření přepravní smlouvy,

m) podací a dodací číslo nákladního listu,

n) dovozní a poplatky s přepravou související,

o) potvrzení převzetí zásilky příjemcem s uvedením dne a hodiny převzetí.

Údaje v nákladním listu uvedené pod písmeny a) až h) a j) a k), vyplňuje odesílatel, ostatní údaje vyplňuje dopravce.

(3) Nákladní list může obsahovat další náležitosti stanovené ve smluvních přepravních podmínkách.

(4) K nákladnímu listu se přikládají listiny požadované správními úřady podle zvláštních právních předpisů 2) a další listiny s přepravovanou zásilkou související.

(5) Účetní list nákladního listu se uschová u dopravce v číselném pořadí podle kalendářního roku nejméně pět roků od data ukončení přepravní smlouvy.

§ 6

Podmínky placení přepravného

Dovozní a další poplatky podle smluvních přepravních podmínek za provedení přepravy (dále jen "přepravné") hradí odesílatel, nedohodne-li se s dopravcem jinak. Nehradí-li přepravné odesílatel, uvede se dohodnutý způsob úhrady přepravného v nákladním listu.

§ 7

Věci vyloučené z přepravy

(1) Z přepravy jsou vyloučeny věci nebo živá zvířata,

a) jejichž přeprava je zakázána mezinárodní smlouvou 1) nebo opatřeními správních úřadů, především z důvodů zdravotních a bezpečnostních,

b) které se rozměry, hmotností nebo úpravou nehodí k žádané přepravě s ohledem na zařízení dráhy nebo

drážní vozidla nebo s ohledem na zajištění bezpečnosti provozování dráhy a drážní dopravy,

c) které lze přepravovat jen při splnění zvláštních podmínek (§ 13 a tyto podmínky nejsou splněny, (dále jen "věci vyloučené z přepravy").

(2) Pokud věci vyloučené z přepravy podle odstavce 1 byly podány k přepravě a v nákladním listu nebyly správně pojmenovány a dopravce zjistil, že jsou obsahem vozové zásilky,

a) vozovou zásilku vrátí odesílateli, zadržel-li zásilku v odesílací stanici,

b) vozovou zásilku vyloučí z přepravy, zadržel-li zásilku na cestě, a o této skutečnosti vyrozumí odesílatele nebo příjemce.

§ 8

Přebírání vozové zásilky dopravcem a její vydávání příjemci

(1) Přepravovaná zásilka musí být balena, do vozu naložena a v něm uložena a zajištěna tak, aby při přepravě byla chráněna před ztrátou a poškozením a před vznikem škody vlivem její přirozené povahy a aby zásilka nezpůsobila škodu na jiné přepravované zásilce nebo na voze či na součástech dráhy nebo na životním prostředí a aby nedošlo k samovolnému pohybu přepravované zásilky nebo její části. Zjistí-li dopravce nesprávně uloženou nebo nezajištěnou zásilku, je oprávněn odmítnout přepravní smlouvu uzavřít.

(2) Zásilku nakládá na svou odpovědnost a zajišťuje proti případnému poškození při přepravě odesílatel. Vůz nebo zásilka, je-li to účelné a technicky možné, se opatřuje plombami, které, pokud nejsou porušeny, jsou důkazem o skutečnosti, že po dobu trvání přepravní smlouvy nedošlo k neoprávněné manipulaci se zásilkou.

(3) Před převzetím vozové zásilky k přepravě se dopravce v odesílací stanici přesvědčí, zda jsou splněny podmínky pro sjednání přepravní smlouvy, zejména zda

a) název stanice určený v nákladním listu odpovídá skutečnému názvu stanice a rozsahu poskytovaných přepravních služeb v této stanici,

b) číslo vozu uvedené v nákladním listu souhlasí s číslem na voze, v němž je zásilka naložena,

c) je možné započít požadovanou přepravu podávané zásilky po zjištění, že nebylo vyhlášeno přechodné omezení nebo zastavení drážní dopravy na přepravní cestě,

d) podle údajů v nákladním listu není překročena přípustná ložná hmotnost zásilky ve voze, dovolená hmotnost na nápravu a jiná omezení platná pro přepravní cestu,

e) jsou splněny zvláštní podmínky pro přepravu některých zásilek,

f) podle údaje v nákladním listu nejsou podávány k přepravě věci vyloučené z přepravy,

g) jsou splněna opatření správních úřadů, které musí odesílatel splnit před podejmem zásilky k přepravě,

h) k nákladnímu listu jsou přiloženy listiny v něm uvedené jako jeho přílohy.

(4) Výdej vozové zásilky se provádí v přítomnosti zástupců dopravce a příjemce. Při předávání se dopravce přesvědčí, zda číslo vozu je totožné s číslem uvedeným v nákladním listu, zda nenastaly okolnosti nasvědčující tomu, že došlo k poškození nebo ztrátě zásilky, a není-li poškozen vůz. Dopravce vozovou zásilku předá příjemci po potvrzení o jejím převzetí na odběrném listu.

§ 9

Dodací lhůta

(1) Dodací lhůta pro přepravu zásilky z odesílací stanice do stanice určení se skládá z doby potřebné pro uzavření přepravní smlouvy a odeslání zásilky (dále jen "výpravní lhůta") a z doby potřebné pro přepravu zásilky z odesílací stanice do stanice určení a její přichystání příjemci k odběru (dále jen "přepravní lhůta").

(2) Dodací lhůta činí

a) pro vozové zásilky:

1. výpravní lhůta 12 hodin,
2. přepravní lhůta - za každých i jen

započatých 200 km 24 hodin,

b) pro spěšniny:

1. výpravní lhůta 12 hodin,
2. přepravní lhůta - za každých i jen
započatých 400 km 24 hodin,
nedohodne-li se dopravce s odesílatelem o dodací lhůtě jinak.

(3) Dodací lhůta začíná plynout od 0.00 hodin dne následujícího po dni, v němž byla přepravní smlouva uzavřena. Výpravní lhůta se do dodací lhůty započítá pouze jednou bez ohledu na počet zúčastněných dopravců na plnění jedné přepravní smlouvy. Přepravní lhůta se počítá za úhrnnou přepravní vzdálenost ze stanice odesílací do stanice určení. Přepravní vzdálenost se počítá v tarifních kilometrech.

(4) Dodací lhůta neplyne po dobu zadržení vozové zásilky na přepravní cestě z důvodu trvání přepravní překážky (§ 11).

§ 10

Změna přepravní smlouvy

(1) Přepravní smlouvu pro přepravu vozových zásilek je možno na návrh odesílatele zásilky změnit, požaduje-li vozovou zásilku

- a) zadržet na cestě,
- b) vrátit do odesílací stanice,
- c) vydat jiné osobě než příjemci označenému v nákladním listu,
- d) vydat v jiné stanici než ve stanici určení uvedené v nákladním listu.

(2) Odesílatel může od přepravní smlouvy odstoupit, jestliže vozová zásilka neopustila odesílací stanici.

(3) Přepravní smlouvu na návrh odesílatele nelze změnit v případech, jestliže příjemce

- a) převzal vozovou zásilku,
- b) požádal o zjištění stavu vozové zásilky z důvodu poškození nebo částečné ztráty vozové zásilky.

(4) Přepravní smlouvu nelze změnit, jestliže by návrh odesílatele na změnu přepravní smlouvy způsobil rozdělení zásilky.

§ 11

Přepravní překážky a překážky při dodání vozové zásilky

(1) Přepravní překážkou se rozumí závada na zázilce nebo poškození vozu, které z důvodu zajištění bezpečného provozování dráhy a drážní dopravy a zajištění bezpečnosti osob a životního prostředí znemožňuje další přepravu zásilky; tím není dotčena odpovědnost za vzniklou škodu. Přepravní překážkou je též okolnost, pro kterou nelze v další přepravě pokračovat z důvodu nesjízdnosti dráhy v důsledku živelní pohromy nebo nehody nebo jiného nepředvídaného narušení provozuschopnosti dráhy.

(2) Nemůže-li být přepravní smlouva plněna pro přepravní překážku, která vznikla v době od uzavření přepravní smlouvy až do jejího splnění a která bude trvat více než 48 hodin, dopravce neprodleně zpraví odesílatele zásilky o přepravní překážce prokazatelným způsobem a vyžádá si návrh, jak se zásilkou naložit. Nepodá-li odesílatel do 48 hodin od obdržení zprávy o vzniku přepravní překážky proveditelný návrh, jak se zásilkou naložit, dopravce ukončí přepravu a takováto zásilka se považuje za nevyzvednutou věc podle zvláštního právního předpisu. 3)

(3) Při přepravě živých zvířat nebo věcí podléhajících rychlé zkáze zpraví dopravce odesílatele o nemožnosti další přepravy vždy bez ohledu na dobu trvání přepravní překážky.

(4) Nemůže-li být přepravní smlouva splněna vydáním vozové zásilky dopravcem příjemci proto, že příjemce odmítá zásilku převzít nebo příjemce zásilky nelze zjistit, jde o překážku při dodání.

(5) Při vzniku překážky při dodání vozové zásilky z důvodu na straně příjemce podle odstavce 4

dopravce neprodleně zpraví odesílatele prokazatelným způsobem a vyžádá si návrh, jak se zásilkou naložit. Odesílatele rovněž upozorní, že nepodá-li proveditelný návrh do 48 hodin od obdržení zprávy o vzniku překážky, je zásilka považována za nevyzvednutou věc podle zvláštního právního předpisu. 3)

§ 12

Nepřevzetí vozové zásilky

(1) Za nepřevzatou vozovou zásilku se považuje zásilka, u které nastala překážka při dodání z důvodů na straně příjemce a odesílatel po výzvě dopravce nepodá ve lhůtě podle § 11 odst. 2 návrh, jak se zásilkou naložit, nebo je návrh neproveditelný.

(2) Za nepřevzatou vozovou zásilku, jejímž obsahem jsou věci podléhající rychlé zkáze nebo živá zvířata, se považuje zásilka, u které nastala překážka při dodání z důvodů na straně příjemce a odesílatel po výzvě dopravce nepodá ve lhůtě do 24 hodin návrh, jak se zásilkou naložit, nebo je návrh neproveditelný.

(3) S nepřevzatou vozovou zásilkou zachází dopravce jako s nevyzvednutou věcí podle zvláštního právního předpisu. 3)

(4) Za nepřevzatou vozovou zásilku účtuje dopravce odesílateli ode dne následujícího po dni, kdy vyzval odesílatele, poplatek stanovený tarifem. 4)

(5) Jsou-li obsahem nepřevzaté vozové zásilky živá zvířata, je dopravce oprávněn podle zvláštního právního předpisu³⁾ živá zvířata prodat. Do doby prodeje je dopravce povinen podle zvláštního právního předpisu 5) o zvířata pečovat.

(6) Nelze-li nepřevzatou vozovou zásilku prodat podle odstavce 3, považuje se zásilka s výjimkou zásilky živých zvířat za odpad podle ustanovení zvláštního právního předpisu. 6)

(7) O zacházení s nepřevzatou vozovou zásilkou sepíše dopravce zápis.

Zvláštní podmínky pro přepravu vozových zásilek

§ 13

(1) Za zvláštních podmínek lze přepravovat jako vozové zásilky

- a) nebezpečné věci,
- b) zemřelé osoby,
- c) věci podléhající rychlé zkáze,
- d) živá zvířata,
- e) kolejová vozidla na vlastních kolech,
- f) odpady.

(2) Zásilky mimořádných rozměrů, neobvyklé hmotnosti nebo zvláštní úpravy a vojenský materiál 7) lze přepravovat jen za podmínek obsažených v dohodě mezi odesílatelem a dopravcem uzavřené pro každou přepravu zvlášť. Tím nejsou dotčeny podmínky pro přepravu nebezpečných věcí (§ 14 až 16).

§ 14

Přeprava nebezpečných věcí

(1) Věci, které při přepravě nebo uložení mohou svými vlastnostmi způsobit výbuch, požár, poškození vozů, drážních zařízení nebo jiných věcí, jakož i úraz, otravu, popálení nebo onemocnění osob, se považují za nebezpečné. Nebezpečné věci jsou uvedeny v mezinárodní smlouvě,¹⁾ která současně upravuje podmínky jejich přepravy.

(2) Ve vnitrostátní přepravě nebezpečných věcí na dráze celostátní a na dráhách regionálních se postupuje podle podmínek platných pro přepravu nebezpečných věcí v mezinárodní železniční přepravě stanovených mezinárodní smlouvou. 1)

(3) Při přepravě nebezpečných věcí není povolena změna přepravní smlouvy, nejedná-li se o přepravní překážku.

(4) Pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů musí být k nákladnímu listu odesílatelem přiloženo povolení k přepravě podle zvláštního právního předpisu. 8)

(5) Každá fyzická nebo právnická osoba, která je odesílatelem, dopravcem nebo příjemcem nebezpečných věcí uvedených v odstavci 1, ustanovuje bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí (dále jen "bezpečnostní poradce"), jestliže celkový objem přepravovaných nebezpečných věcí přesahuje 50 tun za kalendářní rok.

§ 15

(1) Bezpečnostním poradcem je fyzická osoba odborně způsobilá pro zajišťování podmínek nakládky, přepravy a vykládky nebezpečných věcí.

(2) Podmínky získání odborné způsobilosti bezpečnostního poradce jsou

a) úplné střední vzdělání, 9)

b) praxe v délce nejméně pěti let v oblasti nakládání s nebezpečnými věcmi,

c) zdravotní způsobilost, 10)

d) vykonání zkoušky z odborných teoretických znalostí podle obsahového zaměření zkoušky, uvedeného v příloze č. 1, která je nedílnou součástí železničního přepravního řádu, před komisí ustanovenou Ministerstvem dopravy a spojů (dále jen "ministerstvo").

(3) Zkouška se vykoná před nejméně tříčlennou zkušební komisí složenou z odborníků z oblasti přepravy nebezpečných věcí. Předsedou komise je zaměstnanec ministerstva. Zkušební komise vyhotoví o vykonání zkoušky zkušební protokol, jehož nedílnou součástí jsou písemné zkušební testy vyplněné žadatelem a jejich bodové ohodnocení. Protokol o vykonání zkoušky s uvedením, zda žadatel prospěl či neprospěl, podepisují všichni členové komise.

(4) Před vykonáním zkoušky žadatel prokáže zkušební komisi svoji totožnost a předloží doklady podle odstavce 2 písm. b) a c) a doklad o zaplacení správního poplatku. 11) Zkouška se provádí písemnou a ústní formou. Žadatel při zkoušce prospěl, jestliže dosáhl u zkoušky nejméně 80 % dosažitelného bodového hodnocení. Žadatel, který u zkoušky neprospěl, se může přihlásit k vykonání opravné zkoušky do tří měsíců od konání zkoušky. Opravnou zkoušku nelze opakovat.

(5) Žadatel, který u zkoušky prospěl, obdrží osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí pro drážní nákladní dopravu. Osvědčení vydává ministerstvo v rámci výkonu státní správy v dopravě. Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 2, která je nedílnou součástí železničního přepravního řádu. Platnost osvědčení je pět let a lze ji prodloužit o stejnou dobu po absolvování atestační zkoušky u ministerstva. Atestační zkouškou se ověřují u držitele osvědčení zejména znalosti změn příslušných právních předpisů a pro její vykonání platí ustanovení odstavců 3 a 4.

§ 16

Bezpečnostní poradce v rámci své působnosti zejména

a) sleduje dodržování podmínek pro přepravu nebezpečných věcí, navrhuje opatření k odstranění zjištěných závad v rozsahu svého zaměření, dává podněty k provádění opatření pro dodržování podmínek bezpečnosti při přepravě a poskytuje poradenství při činnostech souvisejících s nakládáním s nebezpečnými věcmi,

b) zpracovává výroční zprávu o stavu dodržování podmínek pro přepravu nebezpečných věcí a předkládá ji právnické nebo fyzické osobě, pro kterou činnost bezpečnostního poradce vykonává; zprávy se uchovávají po dobu pěti let a na vyžádání se předloží příslušnému úřadu státní správy,

c) zúčastňuje se zjišťování příčin mimořádných událostí, které jsou v příčinné souvislosti s nákladkou, přepravou a vykládkou nebezpečných věcí, vyhotovuje zprávy o těchto událostech a navrhuje okamžitá opatření při mimořádných událostech, které mohou ohrozit bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí,

d) využívá pro svou činnost informační systém pro preventivní a záchranná opatření v oblasti mobilních zdrojů nebezpečí provozovaný ministerstvem v informační síti Internet.

§ 17

Přeprava zemřelých osob

(1) Rakev se zemřelou osobou lze přijmout k přepravě pouze jako rychlou vozovou zásilku. Přepravní smlouvu pro přepravu zemřelé osoby lze uzavřít, připojí-li odesílatel k nákladnímu listu povolení k přepravě vydané příslušným lékařem. 12) Povolení k přepravě podle tohoto odstavce se ve stanici určení vydá příjemci při výdeji zásilky.

(2) Zemřelá osoba musí být uzavřena ve dvojité kovové rakvi nebo v kovové rakvi s další vnější rakví dřevěnou nebo vnější rakví z jiného vhodného materiálu. Rakev musí být zabezpečena ve voze proti posunutí.

(3) Při přepravě musí být zásilka se zemřelou osobou doprovázena průvodcem zásilky jedoucím ve stejném vlaku, pokud odesílatel zápisem v nákladním listu neprohlásí, že zajistil, aby příjemce vozové zásilky ji odebral ihned po podání zprávy o jejím příchodu do stanice určení.

(4) Ve voze, v němž je přepravována zemřelá osoba, smějí být přepravovány jen věci patřící k pohřbu. V jednom voze může být přepravováno i více zemřelých osob, je-li příjemcem jedna osoba.

§ 18

Přeprava věcí podléhajících rychlé zkáze

(1) Za věci podléhající rychlé zkáze (dále jen "snadno zkazitelné věci") se považují věci, které se rychle kazí vlivem tepla nebo chladu. Přeprava uvedených věcí vyžaduje zvláštní opatření k zabránění změny povahy těchto věcí, zejména k jejich poškození, úbytku nebo k jinému znehodnocení přepravovaných snadno zkazitelných věcí.

(2) Snadno zkazitelné věci se přepravují podle jejich vlastností a ročního období
a) v chladicích vozech se strojním chlazením nebo bez tohoto zařízení (izotermické vozy),

b) v obyčejných krytých vozech s doplňkovým chladicím nebo vytápěcím zařízením na udržování stálé teploty,

c) v obyčejných krytých vozech, je-li to s ohledem na vlastnost přepravované zásilky a dobu její přepravy vhodné,

d) v chladicích (izotermických) kontejnerech.

(3) Věci chlazené nebo zmrazené se podávají k přepravě pouze v izotermických vozech nebo v chladicích kontejnerech. Při přepravě zmrazených potravin musí být dodrženy podmínky podle zvláštního právního předpisu. 13)

(4) Rozhodnutí, zda lze snadno zkazitelné věci přepravit izotermickým vozem nebo obyčejným vozem s doplňkovým zařízením na udržování stálé teploty nebo obyčejným vozem bez tohoto zařízení, přísluší odesílateli.

(5) Jsou-li snadno zkazitelné věci podány k přepravě v chladicím voze nebo v chladicím kontejneru nebo ve voze s doplňkovým zařízením na udržování stálé teploty, mohou být podány k přepravě též jako obyčejná vozová zásilka; jinak se snadno zkazitelné věci musí předat k přepravě jako rychlá vozová zásilka.

§ 19

Přeprava živých zvířat

(1) Živá zvířata lze podat k přepravě jen jako rychlou vozovou zásilku. Živá zvířata lze umístit ve voze beze schrán nebo ve schránách. Živá zvířata nelze přepravovat v otevřeném voze a ve voze bez přístupu vzduchu a nelze je přepravovat ve voze, v němž jsou naložené nebezpečné věci nebo věci, které mohou zvířata poranit nebo vyvolat nepřiměřené působení stresových vlivů.

(2) Na přepravu zásilky živých zvířat se vztahuje též zvláštní právní předpis. 2)

(3) Odesílatel zajistí podle druhu přepravovaných zvířat a doby přepravy péči o živá zvířata po dobu přepravy, a to buď průvodcem z odesílací stanice až do stanice určení, nebo tuto péči zajistí, pokud vzniká potřeba, ve vhodných stanicích na přepravní cestě. Přepravovaná zvířata musí mít dostatek pitné vody a krmiva, odpovídající době přepravy.

(4) Schrány s živými zvířaty musí být zabezpečeny tak, aby se během přepravy nepřevrátily, byly ve svislé poloze dnem dolů a zvířata v nich nebyla vystavena nepřiměřeným otřesům nebo působení nepříznivých klimatických změn.

(5) Živá zvířata přepravována beze schrán se přepravují ve vozech vybavených zásobníkem pitné vody a prostorem pro krmivo.

(6) Vozy, v nichž jsou přepravována živá zvířata, musí být na vozové skříni označeny příslušným symbolem přepravy živých zvířat.

§ 20

Přeprava kolejových vozidel na vlastních kolech

(1) Drážní vozidlo, 14) které není ve vlastnictví dopravce přepravujícího zásilku, (dále jen "kolejové vozidlo na vlastních kolech") lze přepravovat jako vozovou zásilku za těchto podmínek:

a) přepravované kolejové vozidlo na vlastních kolech musí být způsobilé k jízdě ve vlaku, 15)

b) hnací kolejové vozidlo na vlastních kolech může být doprovázeno průvodcem pověřeným odesílatelem.

(2) Způsobilost hnacího kolejového vozidla na vlastních kolech k přepravě ve vlaku prokazuje odesílatel svým prohlášením o způsobilosti vozidla k jízdě ve vlaku, 15) které připojí k nákladnímu listu.

§ 21

Přeprava odpadů

(1) Pro nakládání s odpady spočívající v jejich přepravě platí ustanovení zvláštních právních předpisů.

6) Jako vozovou zásilku bez zvláštních opatření lze přepravovat pouze odpady, které nejsou nebezpečné životnímu prostředí nebo zdraví lidí a nevyžadují zvláštní režim nakládání s nimi.

(2) Nebezpečné odpady, které jsou nebezpečné životnímu prostředí a vyžadují zvláštní režim nakládání s nimi, včetně odpadů, na které se vztahuje zpřísněný režim nakládání, lze jako vozovou zásilku přepravit jen při splnění podmínek stanovených mezinárodní smlouvou. 1)

(3) Při přepravě odpadů není povolena změna přepravní smlouvy, nejedná-li se o přepravní překážku.

ČÁST TŘETÍ

PŘEPRAVA SPĚŠNIN

§ 22

Přepravní doklad a jeho náležitosti

(1) Spěšninu podává k přepravě odesílatel s vyplněným přepravním listem.

(2) Přepravní list vydává dopravce. Přepravní list sestává ze čtyř dílů:

a) prvopis přepravního listu, který se vydá ve stanici určení se směšninou příjemci,

b) účetní list, který doprovází směšninu ze stanice odesílací až do stanice určení a po splnění přepravní smlouvy zůstane dopravci, který směšninu vydal,

c) odběrný list, který po potvrzení směšninu příjemcem zůstane dopravci, který směšninu vydal,

d) druhopis přepravního listu, který se vydá ve stanici odesílací odesílateli po přijetí směšninu k přepravě.

(3) Přepravní list obsahuje

a) název stanice odesílací a název stanice určení,

b) jméno a příjmení, rodné číslo a adresu odesílatele, jde-li o fyzickou osobu, obchodní jméno (název), identifikační číslo a sídlo odesílatele, jde-li o právnickou osobu,

c) jméno a příjmení a adresu příjemce, jde-li o fyzickou osobu, obchodní jméno (název), identifikační číslo, pokud je odesílateli známo, a sídlo příjemce, jde-li o právnickou osobu,

- d) pojmenování (obsah) spěšnin,
- e) počet kusů a druh obalu,
- f) dovozní a poplatky s přepravou související,
- g) poznámku dopravce o stavu spěšnin nebo o stavu jejího obalu,
- h) potvrzení převzetí zásilky příjemcem s uvedením dne a hodiny převzetí.
Údaje v přepravním listu uvedené pod písmeny a) až e) vyplňuje odesílatel, ostatní údaje vyplňuje dopravce.

§ 23

Podej a výdej spěšnin

(1) Při podeji spěšnin v odesílací stanici zaplatí odesílatel dovozní a další poplatky spojené s přijetím spěšnin k přepravě. Částky vzniklé během přepravy a ve stanici určení zaplatí příjemce při odběru spěšnin, nedohodne-li se dopravce s odesílatelem jinak.

(2) Přijetím spěšnin k přepravě a zaplacením dovozného odesílatelem, které potvrdí dopravce vydáním orazítkovaného druhopisu přepravního listu odesílateli, je přepravní smlouva uzavřena. Vyplněný přepravní list potvrzený dopravcem je dokladem o uzavření přepravní smlouvy.

(3) Spěšnina, vyžaduje-li to její povaha, musí být balena tak, aby byla chráněna před ztrátou nebo poškozením, aby nemohla způsobit škodu při přepravě na voze, jakož i na ostatních přepravovaných zásilkách. Dopravce může v přepravním listu poznamenat stav spěšnin nebo stav jejího obalu. Tento údaj musí být odesílatelem potvrzen v přepravním listu; odmítne-li odesílatel údaj potvrdit, je dopravce oprávněn odmítnout přijmout spěšninu k přepravě.

(4) Dopravce přepraví spěšninu ze stanice odesílací do stanice určení a ve sjednané dodací lhůtě vyrozumí příjemce, že spěšnina je přichystána k odběru.

(5) Dopravce ve stanici určení odevzdá příjemci prvopis přepravního listu a vydá mu spěšninu po potvrzení převzetí spěšnin na odběrném listu.

(6) Ustanovení části druhé železničního přepravního řádu upravující věci vyloučené z přepravy, změnu přepravní smlouvy, vznik překážky při dodání zásilky a při nepřevzetí zásilky příjemcem a dále upravující zvláštní podmínky pro přepravu nebezpečných věcí, snadno zkazitelných věcí a živých zvířat platí pro přepravu spěšnin přiměřeně.

ČÁST ČTVRTÁ

NÁROKY Z PŘEPRAVNÍ SMLOUVY

§ 24

Ztráta přepravované zásilky

(1) Zásilka se považuje za ztracenou, nebyla-li dopravcem přichystána k odběru ve stanici určení do 30 dnů ode dne následujícího po dni uzavření přepravní smlouvy.

(2) Jestliže se zásilka považovaná podle odstavce 1 za ztracenou nalezne do jednoho roku od doby, kdy měla být dodána, dopravce o tom vyrozumí prokazatelně příjemce, je-li znám jeho pobyt nebo je-li možné ho zjistit. Není-li možné vyrozumět příjemce zásilky, vyrozumí dopravce odesílatele.

(3) Do 30 dnů po obdržení zprávy podle odstavce 2 může odesílatel zásilky požadovat, aby zásilka byla vydána v některé stanici na cestě. V takovém případě odesílatel zaplatí přepravné z odesílací stanice do stanice dodání zásilky a vrátí vyplacenou náhradu za ztrátu zásilky. Právo na náhradu škody vzniklé na zásilce překročením dodací lhůty není tímto dotčeno.

(4) Nepožádá-li odesílatel o výdej nalezené zásilky ve lhůtě podle odstavce 3 nebo byla-li zásilka nalezena až po uplynutí jednoho roku od možné doby vydání, dopravce s ní zachází jako s nevyzvednutou věcí.³⁾

(5) Při částečné ztrátě zásilky platí ustanovení odstavců 1, 2, 3 a 4 přiměřeně.

§ 25

Zjišťování stavu zásilky při částečné ztrátě nebo poškození

(1) Zjistí-li dopravce zjevnou porušenost nebo neúplnost zásilky nebo okolnosti tomu nasvědčující, bez zbytečného odkladu

a) zjistí stav zásilky, je-li zásilka ve stanici určení přichystána k odběru; v průběhu přepravy zjistí stav zásilky jen, pokud je to možné; vždy musí být přijata opatření k zabránění dalšímu porušení nebo úbytku zásilky,

b) zjistí rozsah a příčiny škody a okamžik jejího vzniku, pokud je to možné zjistit,

c) sepiše zápis o stavu zásilky.

(2) Zjistí-li příjemce zásilky zjevnou porušenost nebo neúplnost zásilky nebo okolnosti tomu nasvědčující, požádá dopravce nejpozději při převzetí zásilky o zjištění stavu zásilky a sepsání zápisu o stavu zásilky.

(3) Je-li zásilka poškozená nebo neúplná nebo nastaly-li okolnosti tomu nasvědčující a dopravce při převzetí zásilky příjemcem odmítá zjistit stav zásilky a sepsat o tom zápis, je příjemce oprávněn odmítnout převzetí zásilky.

(4) Za okolnosti, podle nichž se má za to, že došlo k porušení nebo k částečné ztrátě zásilky vzniklé v době trvání přepravní smlouvy, se považují zejména

a) chybějící nebo porušené nebo neúplné plomby na zásilce nebo na voze, nebo jsou-li zásilka nebo vůz opatřeny plombami, které neodpovídají identifikaci uvedené v nákladním listu,

b) viditelné stopy porušení zásilky, např. vytékání, troušení nebo sypání obsahu zásilky,

c) zjevné poškození vozu (např. poškozená střecha, podlaha nebo skříň),

d) překročení dodací lhůty u snadno zkazitelných věcí.

(5) Zápis o stavu zásilky sepsaný podle odstavců 1 a 2 vydá dopravce příjemci zdarma.

§ 26

Uplatňování práva z přepravní smlouvy

(1) Právo z přepravní smlouvy může uplatnit odesílatel nebo příjemce zásilky (dále jen "oprávněný"). Právo z přepravní smlouvy musí být uplatněno písemnou žádostí u dopravce, který zásilku vydal nebo měl vydat.

(2) Při uplatňování práva z přepravní smlouvy předloží oprávněný příslušnou část přepravního dokladu spolu se zápisem o stavu zásilky, byl-li sepsán.

(3) Při uplatnění práva z přepravní smlouvy oprávněný předloží další doklady, jsou-li potřebné k dalšímu prokázání uplatněného práva.

(4) Doklady podle předchozích odstavců se předkládají vždy v originálech nebo úředně ověřených opisech. Byly-li předloženy opisy originálů příslušných přepravních dokladů, oprávněný předloží dopravci originály přepravních dokladů nejpozději před vyřízením uplatněného práva z přepravní smlouvy k záznamu o vyřízení uplatněného práva.

(5) Uplatněné právo z přepravní smlouvy vyřídí dopravce nejpozději do tří měsíců ode dne doručení žádosti.

§ 27

Podmínky a rozsah náhrady škody

(1) Vznikla-li příjemci překročením dodací lhůty jiná škoda než škoda na přepravované zásilce, hradí dopravce příjemci na jeho žádost prokázanou škodu, nejvýše však ve výši dovozného.

(2) Za škodu vzniklou na zásilce překročením dodací lhůty hradí dopravce oprávněnému skutečně vzniklou škodu na zásilce prokázanou oprávněným.

(3) Za překročení dodací lhůty pro přepravu zásilky dopravce uhradí oprávněnému na jeho žádost částku ve výši jedné desetiny dovozného za každých započatých 24 hodin, o které byla dodací lhůta překročena, nejvýše však polovinu dovozného.

(4) Kromě náhrady škody vzniklé na zásilce při úplné nebo částečné ztrátě zásilky nebo při poškození zásilky vrátí dopravce

oprávněnému zaplacené přepravné, a to v celé výši, pokud byla celá zásilka ztracena nebo zcela zničena, jinak v poměrné výši odpovídající částečné ztrátě zásilky nebo míře jejího poškození. Přepravné se nevrací, pokud bylo součástí ceny přepravované zásilky.

(5) Pokud je součet náhrad při částečné ztrátě zásilky a poškození zásilky vyšší než náhrada škody při úplné ztrátě zásilky, nesmí náhrada škody oprávněnému překročit výši náhrady škody při úplné ztrátě zásilky.

ČÁST PÁTÁ

PLNĚNÍ PŘEPRAVNÍ SMLOUVY VÍCE DOPRAVCI

§ 28

(1) Je-li zásilka na jedné přepravní cestě přepravována postupně více dopravci, uzavírá se pouze jedna přepravní smlouva platná po celé přepravní cestě. Podrobnosti pro plnění jedné přepravní smlouvy více dopravci se upraví smlouvou o vzájemném vztahu mezi dopravci.

(2) Pro přepravu zásilky uskutečňovanou více dopravci na jednu přepravní smlouvu uzavírá s odesílatelem přepravní smlouvu převzetím zásilky k přepravě a potvrzením přijetí zásilky k přepravě v přepravním dokladu dopravce, u kterého je zásilka k přepravě podána.

(3) Na dopravce, který převzal zásilku s přepravním dokladem od předchozího dopravce za účelem dalšího plnění uzavřené přepravní smlouvy, přecházejí závazky dopravce vyplývající z přepravní smlouvy. Přebírající dopravce potvrdí převzetí zásilky od předchozího dopravce v přepravním dokladu s vyznačením data a doby převzetí.

(4) Dopravce, který převzal zásilku podle odstavce 3, přepraví zásilku po části přepravní cesty, již zajišťuje, a nemá-li být na předemětné části přepravní cesty přeprava podle přepravní smlouvy ukončena, předá zásilku dalšímu dopravci.

(5) Uzavřel-li dopravce přepravní smlouvu, na jejímž plnění se podílí více dopravců, přísluší každému zúčastněnému dopravci podíl z celkového dovozného ve výši odpovídající délce úseku přepravní cesty, kterou zajišťoval, není-li ve smlouvě o vzájemném vztahu mezi dopravci dohodnuto jinak.

§ 29

(1) Za škodu vzniklou na zásilce, provádí-li přepravu více dopravců, odpovídá dopravce, u něhož při plnění přepravní smlouvy škoda na přepravované zásilce vznikla. Je-li škoda způsobena několika dopravci, odpovídá každý z nich za škodu, kterou způsobil. Nelze-li zjistit, u kterého dopravce ke vzniku škody došlo, odpovídají za škodu všichni zúčastnění dopravci v poměru podle délky úseku přepravní cesty, kterou zajišťovali.

(2) Oprávněný uplatní právo z přepravní smlouvy vždy u dopravce, který zásilku příjemci vydal nebo podle přepravní smlouvy měl vydat.

(3) Uznanou náhradu vzniklé škody při úplné nebo částečné ztrátě nebo při poškození zásilky v rozsahu podle předchozích ustanovení nebo náhradu za překročení dodací lhůty uhradí oprávněnému dopravce, u kterého bylo právo z přepravní smlouvy uplatněno, i v případech, jestliže úplnou nebo částečnou ztrátu nebo poškození zásilky nebo překročení dodací lhůty nezpůsobil.

(4) Nebyla-li dodržena dodací lhůta zásilky z příčin u více dopravců, rozdělí se náhrada mezi dopravce v poměru opoždění zásilky vzniklého v době jimi uskutečňované přepravy.

§ 30

Pro vzájemné předávání zásilek mezi dopravci platí ustanovení o přebírání zásilky dopravcem a její vydávání příjemci a ustanovení o zajišťování stavu zásilky při částečné ztrátě nebo poškození přiměřeně, není-li smlouvou o vzájemném vztahu mezi dopravci dohodnuto jinak.

ČÁST ŠESTÁ

OBSAH SMLUVNÍCH PŘEPRAVNÍCH PODMÍNEK

§ 31

Smluvní přepravní podmínky dopravce

(1) Dopravce vyhláší smluvní přepravní podmínky 16) v Přepravním a tarifním věstníku, vydávaném ministerstvem, případně je zveřejňuje i na místě obvyklém pro podávání informací veřejnosti.

(2) Smluvní přepravní podmínky vyhlášené podle odstavce 1 nesmějí být v rozporu s ustanoveními železničního přepravního řádu ani s ustanoveními ostatních právních předpisů a mohou obsahovat podrobnosti postupů, zejména při

- a) objednávat přepravu a výběru druhu vozu,
- b) vyrozumívání příjemce o došlé zásilce a převzetí zásilky,
- c) nakládání, ukládání a zajišťování zásilek ve voze a používání přepravních obalů,
- d) zajišťování vozů a vozových zásilek plombami, včetně jejich vzoru, evidence a manipulace s nimi,
- e) přepravě spěšnin,
- f) přepravě zásilek živých zvířat a zásilek doprovázených průvodcem,
- g) přepravě kolejových vozidel na vlastních kolech,
- h) vykládce zásilek a odevzdání prázdného vozu dopravci,
- i) uplatňování práva z přepravní smlouvy,
- j) nakládání se zásilkou při zjištěném poškození drážního vozidla,
- k) změně přepravní smlouvy, odstoupení od přepravní smlouvy,
- l) zjištěném poškození nebo ztrátě přepravované zásilky,
- m) vzniku přepravní překážky a překážky při dodání vozové zásilky.

(3) Uzavřením přepravní smlouvy přistupuje odesílatel na smluvní přepravní podmínky vyhlášené dopravcem, pokud se dopravce s odesílatelem nedohodnou na jiných nebo dalších smluvních podmínkách.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 32

Společná ustanovení

(1) Přepravní doklady mohou mít též podobu elektronického záznamu, pokud postupy užití při záznamu a zpracování údajů zaručují funkční rovnocennost přepravních dokladů vydaných dopravcem v písemné podobě.

(2) Tarify 4) pro přepravu vozových zásilek a zásilek spěšnin včetně jejich změn vydává dopravce. Vydání tarifů dopravce oznamuje v Přepravním a tarifním věstníku a výpisy z nich zveřejňuje i na místě obvyklém pro podávání informací veřejnosti. Na požádání informuje odesílatele o platných tarifech a jejich změnách.

§ 33
Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 2000 s výjimkou ustanovení § 14 odst. 5, § 15 a 16, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Předseda vlády:
Ing. Zeman v. r.

Ministr dopravy a spojů:

doc. Ing. Peltrám, CSc. v. r.

Příl.1

Obsahové zaměření zkoušky bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí

Prokázání znalostí podmínek pro přepravu nebezpečných věcí na dráze celostátní a na dráhách regionálních v tomto rozsahu:

1. Klasifikace nebezpečných věcí (fyzikální, chemické a toxické vlastnosti látek a předmětů)
2. Požadavky na balení nebezpečných věcí (druhy obalů)
3. Označování nebezpečných věcí (nápis, nálepky, kódy)
4. Záznamy v přepravních dokladech
5. Druh zásilky a omezení při přepravě (hromadný substrát, přeprava v kotlových vozech, kontejnerech a nádržích)
6. Zákazy společné nakládky některých druhů nebezpečných věcí
7. Omezení přepravovaného množství některých druhů nebezpečných věcí
8. Požadavky na manipulaci a skladování nebezpečných věcí
9. Čištění a odvětrávání před nakládkou a po vykládce nebezpečných věcí (kotlové vozy, kontejnery, nádrže)
10. Požadavky na technické vybavení přepravních prostředků pro přepravu nebezpečných věcí.

Orientační znalost podmínek pro přepravu nebezpečných věcí v ostatních druzích dopravy

Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)

Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN) a její přílohy

Předpisy pro přepravu nebezpečných věcí po Rýně (ADN-R)

Mezinárodní předpis o přepravě nebezpečného zboží na moři (IMDG Code)

Technické instrukce pro bezpečnou přepravu nebezpečného zboží v letecké dopravě (ICAO)

Příl.2

Vzor Osvědčení
o odborné způsobilosti bezpečnostního poradce
pro přepravu nebezpečných věcí

Osvědčení číslo
Jméno Příjmení

Rodné číslo
Státní příslušnost
Platnost osvědčení do

Držitel tohoto osvědčení je odborně způsobilý pro zajišťování
podmínek nakládky, přepravy a vykládky nebezpečných věcí pro

drážní nákladní dopravu

Osvědčení vydal

Datum Razítko, podpis

Platnost osvědčení prodloužena do

Platnost osvědčení prodloužil

Datum Razítko, podpis

1) Vyhláška č. 8/1985 Sb. , o Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), ve znění sdělení č. 61/1991 Sb. , sdělení č. 251/1991 Sb. a sdělení č. 274/1996 Sb.

2) Například zákon č. 166/1999 Sb. , o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

3) § 773 občanského zákoníku .

4) § 2 zákona č. 266/1994 Sb. , o dráhách.

5) Zákon č. 246/1992 Sb. , na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb. , zákona č. 193/1994 Sb. , zákona č. 243/1997 Sb. a zákona č. 30/1998 Sb.

6) Zákon č. 125/1997 Sb. , o odpadech.

Vyhláška č. 337/1997 Sb. , kterou se vydává Katalog odpadů a stanoví další seznamy odpadů (Katalog odpadů), ve znění vyhlášky č. 334/1999 Sb.

Vyhláška č. 338/1997 Sb. , o podrobnostech nakládání s odpady.

7) Zákon č. 219/1999 Sb. , o ozbrojených silách České republiky.

8) Zákon č. 18/1997 Sb. , o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření a o změně a doplnění některých zákonů (atomový zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

9) § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 29/1984 Sb. , o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon).

10) § 2 písm. b) bod 1 vyhlášky č. 101/1995 Sb. , kterou se vydává Řád pro zdravotní a odbornou způsobilost osob při provozování dráhy a drážní dopravy.

11) Položka č. 22 přílohy k zákonu č. 368/1992 Sb. , o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb.

12) § 27 vyhlášky č. 19/1988 Sb. , o postupu při úmrtí a o pohřebnictví.

13) § 4 vyhlášky č. 326/1997 Sb. , kterou se provádí § 18 písm. a), d), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb. , o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro zmrazené potraviny.

14) § 59 vyhlášky č. 173/1995 Sb. , kterou se vydává dopravní řád drah.

15) § 34 vyhlášky č. 173/1995 Sb.

16) § 37 zákona č. 266/1994 Sb.